Ο Νικητής τού θανάτου (Αγ. Ιωάννης ο Χρυσόστομος)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 4 Μαΐου, 2013

Σήμερα λοιπόν ο Κύριός μας περιοδεύει στον Άδη. Σήμερα συνέτριψε τις χάλκινες πύλες και τους σιδερένιους μοχλούς του. Πρόσεξε την ακριβολογία. Δεν είπε, άνοιξε τις πύλες, αλλά «συνέτριψε τις χάλκινες πύλες», για να αχρηστεύσει το δεσμωτήριο. Δεν αφαίρεσε τους μοχλούς, αλλά τους συνέτριψε, για να αχρηστεύσει τη φυλακή. Όπου βέβαια δεν υπάρχει ούτε μοχλός ούτε θύρα, και αν κάποιος εισέλθει, δεν εμποδίζεται να εξέλθει. Όταν λοιπόν συντρίψει ο Χριστός, ποιος θα μπορέσει να διορθώσει; Οι βασιλείς όταν πρόκειται να αφήσουν ελεύθερους τους φυλακισμένους, δεν κάνουν αυτό που έκανε ο Χριστός, αλλά δίνουν διαταγές και αφήνουν στη θέση τους και τις πόρτες και τους φύλακες, δείχνοντας μ' αυτό πώς θα χρειαστεί να μπουν πάλι εκεί μέσα ή εκείνοι που αποφυλακίστηκαν ή κάποιοι άλλοι στη θέση τους.

Αλλά ο Χριστός δεν ενεργεί μ' αυτόν τον τρόπο. Θέλοντας να δείξει ότι καταργήθηκε ο θάνατος, συνέτριψε τις χάλκινες πύλες του. Και τις ονόμασε χάλκινες όχι επειδή ήταν από χαλκό, αλλά για να δηλώσει τη σκληρότητα και την αδιαλλαξία του θανάτου. Και για να μάθεις ότι ο χαλκός και ο σίδηρος εκφράζουν την ακαμψία και τη σκληρότητα, άκουσε τι λέει σε κάποιον αδιάντροπο: «Τα νεύρα σου είναι από σίδηρο και ο τράχηλος και το μέτωπό σου από χαλκό». Και εκφράστηκε έτσι όχι διότι είχε σιδερένια νεύρα ή χάλκινο μέτωπο, αλλά επειδή έδειχνε πως είναι αυστηρός, αδιάντροπος και σκληρός.

Θέλεις να μάθεις πόσο αυστηρός και άκαμπτος και ασυγκίνητος είναι ο θάνατος; Κανένας δεν τον κατάφερε ποτέ ν' αφήσει ελεύθερο κάποιον από τους αιχμαλώτους του, έως ότου ήρθε και τον ανάγκασε ο Κύριος των αγγέλων. Πρώτα λοιπόν συνέλαβε και φυλάκισε εκείνον (το θάνατο) και ύστερα του πήρε ό,τι του ανήκε. Γι' αυτό προσθέτει: «Θησαυροί που βρίσκονται στο σκοτάδι και είναι κρυμμένοι και δεν φαίνονται». Αν και αναφέρεται σε ένα πράγμα, η σημασία του είναι διπλή. Υπάρχουν, δηλαδή, τόποι σκοτεινοί, οι οποίοι μπορεί πολλές φορές να φωτιστούν, αν τοποθετήσουμε μέσα τους λυχνία και φως. Οι χώροι όμως του Άδη ήταν πολύ σκοτεινοί και θλιβεροί και ποτέ δεν μπήκαν μέσα του ακτίνες φωτός, γι' αυτό και τους χαρακτήρισε σκοτεινούς και αόρατους. **Επειδή ήταν στην πραγματικότητα σκοτεινοί μέχρι τη στιγμή που κατέβηκε σ' αυτούς ο Ήλιος της δικαιοσύνης και τους κατελάμπρυνε με το φως του και έκανε τον Άδη ουρανό.** Γιατί όπου βρίσκεται ο Χριστός, ο τόπος μεταβάλλεται σε ουρανό.

Εύλογα ονομάζει τον Άδη σκοτεινό θησαυροφυλάκιο, γιατί εκεί υπήρχε σωρευμένος πολύς πλούτος. Πραγματικά, όλο το ανθρώπινο γένος που αποτελούσε πλούτο του Θεού ληστεύτηκε από τον διάβολο που εξαπάτησε τον πρωτόπλαστο και τον υποδούλωσε στο θάνατο. Το ότι το ανθρώπινο γένος αποτελούσε πλούτο του Θεού, το αποδεικνύει και ο Παύλος με όσα λέει: «Ο Κύριος είναι πλούσιος σε όλους και ιδιαίτερα σ' εκείνον που τον επικαλείται». Όπως, λοιπόν, ένας βασιλιάς, όταν συλλάβει κάποιον ληστή, που λήστευε τις πόλεις, που άρπαζε από παντού, που κρυβόταν μέσα σε σπηλιές και αποθήκευε εκεί τα κλεμμένα πλούτη, αφού φυλακίσει τον ληστή, εκείνον μεν τον παραδίνει σε τιμωρία, τους δε θησαυρούς του μεταφέρει στα βασιλικά ταμεία, **έτσι έκανε και ο Χριστός, με το θάνατό Του φυλάκισε τον ληστή και τον δεσμοφύλακα, δηλαδή τον διάβολο και το θάνατο, και μετέφερε όλα τα πλούτη, εννοώ το ανθρώπινο γένος, στα βασιλικά ταμεία.**

Αυτό δηλώνει και ο Παύλος λέγοντας: «Ο Κύριος μάς λύτρωσε απ' την υποδούλωσή μας στο σκοτάδι και μάς μετέφερε στο βασίλειο της αγάπης του». Και το πιο σπουδαίο είναι ότι ασχολήθηκε με το γεγονός αυτό ο Ίδιος ο βασιλιάς, τη στιγμή που κανένας άλλος βασιλιάς δεν κατδέχτηκε να κάνει κάτι παρόμοιο, αλλά δίνει εντολή στους υπηρέτες του να ελευθερώσουν τους φυλακισμένους. Εδώ όμως δεν συνέβη έτσι, αλλά **ήρθε ο Ίδιος ο βασιλιάς στους φυλακισμένους και δε ντράπηκε ούτε τη φυλακή ούτε τους φυλακισμένους. Γιατί ήταν αδύνατο να ντραπεί το πλάσμα Του.**

Και συνέτριψε τις πύλες και διέλυσε τους μοχλούς και κυριάρχησε στον Άδη και εξαφάνισε όλη τη φρουρά και, αφού συνέλαβε δέσμιο τον δεσμοφύλακα (τον θάνατο), επανήλθε σ' εμάς. Ο τύραννος μεταφέρθηκε αιχμάλωτος, ο ισχυρός δεμένος. Ο ίδιος ο θάνατος πέταξε τα όπλα του και έτρεξε άοπλος και δήλωσε υποταγή στο βασιλιά.

Είδες τι αξιοθαύμαστη νίκη; Είδες τα κατορθώματα του σταυρού; Να σου πω και κάτι άλλο πιο αξιοθαύμαστο; Αν μάθεις με ποιον τρόπο νίκησε ο Χριστός, ο θαυμασμός σου θα γίνει μεγαλύτερος. Με τα όπλα δηλαδή που νίκησε ο διάβολος, με τα ίδια τον υπέταξε ο Χριστός. Αφού του άρπαξε (ο Χριστός) τα όπλα του, με εκείνα τον κατετρόπωσε. Και άκουσε πώς; Παρθένος, ξύλο και θάνατος ήταν τα σύμβολα της ήττας μας. Παρθένος ήταν η Εύα, γιατί δεν είχε γνωρίσει ακόμα τον άνδρα της. ξύλο ήταν το δέντρο και θάνατος η τιμωρία του Αδάμ. Αλλά να, και πάλι Παρθένος και ξύλο και θάνατος, αυτά τα σύμβολα της ήττας έγιναν σύμβολα της νίκης. Γιατί αντί της Εύας έχουμε τη Μαρία, αντί του ξύλου της γνώσεως του καλού και του κακού, το ξύλο του σταυρού, και αντί του θανάτου ως τιμωρία του Αδάμ, το θάνατο του Χριστού. Βλέπεις ότι ο διάβολος νικήθηκε με τα όπλα που νίκησε άλλοτε; Τον Αδάμ πολέμησε ο διάβολος και τον νίκησε κοντά στο δέντρο, τον διάβολο νίκησε ο Χριστός πάνω στο σταυρό.

Το ξύλο την πρώτη φορά έστελνε απ’ τον Άδη στη ζωή ακόμη κι όσους είχαν πάει εκεί. Το ξύλο επίσης την πρώτη φορά έκρυψε τον αιχμάλωτο που ήταν γυμνός, τη δεύτερη έδειχνε σ’ όλους γυμνό το νικητή (το Χριστό) που ήταν κρεμασμένος ψηλά. Και ακόμη, ο πρώτος θάνατος (του Αδάμ) καταδίκασε κι όλους εκείνους που γεννήθηκαν μετά από αυτόν, ενώ ο δεύτερος (του Χριστού) ανάστησε κι εκείνους ακόμη που έζησαν πριν από Εκείνον. «Ποιος μπορεί να περιγράψει με λόγια τη δύναμη του Κυρίου; Από νεκροί που ήμασταν, γίναμε αθάνατοι. Αυτά είναι τα κατορθώματα του σταυρού.

Έμαθες για τη νίκη; Έμαθες με ποιον τρόπο επιτεύχθηκε; Δες τώρα πώς επιτεύχθηκες χωρίς κόπο. Δεν βάψαμε τα όπλα μας στο αίμα, δεν παραταχθήκαμε σε θέση μάχης, δεν τραυματιστήκαμε, ούτε είδαμε κανέναν πόλεμο, κι όμως νικήσαμε. Αγωνίστηκε ο Κύριος και μεις στεφανωθήκαμε. Επειδή λοιπόν είναι και δική μας η νίκη, ας ψάλλουμε όλοι σήμερα σαν στρατιώτες ύμνο επινίκιο: «Κατανικήθηκε ο θάνατος και κατατροπώθηκε. Πού είναι θάνατε η νίκη σου; Πού είναι Άδη το κεντρί σου;».

(Πηγή: enoriaka.gr)